

Els matisos de la naturalesa humana a l'Alemanya d'entre guerres

Edicions de 1984 publica l'obra més destacada de Hans Fallada, 'Llop entre llops'

Edicions de 1984 acaba de publicar l'obra més destacada de l'escriptor alemany Hans Fallada (1893-1947), '[Llop entre llops](#)', en una traducció de Ramon Montons, i que suposa el número cent de la col·lecció Mirmanda. L'editor, Josep Cots, és un apassionat de la literatura de Fallada, i té la voluntat d'acostar al públic català tota la seva obra. Ja ha publicat '[I ara què, homenet?](#)' i la versió íntegra de '[Sol a Berlín](#)'. Cots ens parla de l'obra, i de l'interès que té per la història moderna d'Alemanya fins a la Segona Guerra Mundial, tal com reflecteix el seu catàleg.

'Llop entre llops', una novel·la de 1200 pàgines, és ambientada durant la República de Weimar. Segons Cots, Fallada 'fa una dissecció del col·lapse de la cultura, l'economia i la política alemanyes durant els anys posteriors a la pèrdua de la Primera Guerra Mundial, i de la dura lluita de l'home del carrer per sobreviure a aquesta catàstrofe. Ràpida com un "thriller", fascinant com una bona novel·la històrica, i escrita amb un lirisme que impacta com un cop de puny, "Llop entre llops", és la gran novel·la de Fallada.'

Continua Josep Cots: 'Diuen que Hans Fallada és el Balzac del segle XX. En destaco la seva gran capacitat narrativa, perquè per sobre de tot és un gran novel·lista: construeix una història que et fa entrar en una societat i una època, a través del fer i de les emocions dels personatges. És capaç de baixar als detalls del mosaic social. És un autor, realista diríem, amb novel·les molt corals, però on gairebé no hi ha secundaris. Com que sap construir la història, Fallada té la capacitat d'atrapar-te en tot moment. I amb això passa que no el pots llegir pausadament, ara si n'ets capaç, desgustaràs tots els matisos de la naturalesa humana a l'Alemanya d'entre guerres.'

'La novel·la és un intent balzacià a la inversa de presentar un quadre complet de totes les capes de la societat alemanya. Normalment, el progrés habitual de les novel·les que porten el segell de Balzac va del camp a la ciutat, però Fallada envia els seus personatges, vençuts, de Berlín al camp, on descobreixen que l'aire és més fresc, però també que la depredació i la deshonestat són igual de populars que a la ciutat. La novel·la ens parla, doncs, d'un període especialment obscur de la història alemanya i, per fer-ho, tots els personatges que hi apareixen ocupen un lloc destacat: el lector ha de buscar molt per trobar-hi un personatge secundari, ja que és una novel·la immensament igualitària.'

'El motor de la novel·la és una història d'amor, adobada això sí amb una gran dosi d'agitació social, detalls sobre l'agricultura i el món rural, un intent de cop d'estat i un elenc de centenars de personatges que són una delícia. Fallada té unes grans aptituds per crear situacions de suspens i fa ús de situacions dramàtiques com ara presos que fugen i criats malvats. Tanmateix, el seu talent més gran és la capacitat d'atorgar a les situacions corrents un dramatisme espectacular'

Una vida tempestuosa

Hans Fallada va tenir una vida privada tempestuosa, que sempre va estar marcada per les crisis nervioses que patia i per la seva addicció a les drogues. Això el portava a fer estades en sanatoris mentals. En l'àmbit literari es va convertir en un dels líders del 'Neue Sachlichkeit', el nou moviment literari alemany que cercava el realisme i l'objectivitat. L'èxit més gran de Fallada va venir amb '[I ara què, homenet?](#)', una descripció brillant de la petita burgesia atrapada en la Gran Depressió, que va arribar a tenir dues adaptacions cinematogràfiques.

A diferència de la majoria dels altres autors alemanys importants, que van fugir a l'exili quan Hitler va ascendir al poder, Hans Fallada va romandre a Alemanya i es va retirar en un 'exili interior'. Malgrat les afinitats que en un principi havia tingut amb el socialisme, es considerava una persona apolítica i va intentar viure una vida aïllada al camp on es veia a ell mateix allunyat de qualsevol connexió directa amb la política i amb el govern. Mai no va simpatitzar amb els nazis, tal com ho revelen les novel·les '[Der Trinker](#)', escrita durant una estada en un sanatori mental l'any 1944, o '[Sol a Berlín](#)'.

Bibliografia sobre l'Alemanya moderna

Josep Cots ha publicat en el catàleg de 1984 alguns dels títols més destacats que s'endinsen en l'Alemanya que ha sotregat, destruït i dirigit l'Europa actual. Sense citar els títols de Hans Fallada, destaca: els assajos de Haffner Sebastian, '[Observacions sobre Hitler](#)' (Assaig) i '[La revolució alemanya 1918-1919](#)' (De bat a bat); '[Berlin Alexanderplatz](#)' d'Alfred Döblin (Temps Maleïts); '[El crepuscle de la humanitat](#)' de Kurt Pinthus (Temps Maleïts).

15 novembre 2012

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL

